

VETTÄ SATAA. Pimeää. Koleaa. Huoneen avain hakusessa. Saapuminen Tuorlan majataloon illalla ennen tapaamista ei luvannut hyvää. Mutta aamun valjetessa Livia-oppilaitoksen viihättävä miljöö pihalla tepastelevine kanoineen antaa jo vihjeitä paremmasta. Saapa nähdä, millainen tutkija-tapaaminen tästä tulee – alkukankeudesta huolimatta.

MIKÄ SE MAASEUTU OIKEIN ON?

Siinäpä hyvä kysymys. Maaseutu elää ja on läsnä tavalla tai toisella kaikkien elämässä. Ehkäpä sen takia sen yksimielisen määrittelyn peräänkuuluttaminen herättää osallistujissa heryvän naurun. Moniulotteinen maaseutu nostattaa erilaisia, risteäviä ajatuksia. Yhdelle hyvä on toiselle huono.

Pohdintaan haastaa myös maaseutu-kaupunki -vastakkainasettelu, eikö tästä päästä koskaan yli? Vai toteutuuko tässäkin pienten valintojen tyrannia: arjen valinnat yleisessä puhunnassa ylläpitävät vastakkainasettelua. Se taitaakin olla

hyvä-paha-peikko, johon meillä jokaisella on jotain kokemuseräistä sanottavaa, ja siksi niin mielenkiintoinen ja läheinen teema pohtia ja keskustella.

Selvää kuitenkin tuntuu olevan, että kaupunkilaiset tarvitsevat maaseutua ja maaseutu kaupunkia. Puhdas ruoka, energia, vapaa-ajanviettomahdollisuudet, mökkielämä, rauha, hiljaisuus, luonto ovat esimerkkejä maaseudun merkityksistä kaupunkilaisille. Autovirtaa kaupunkiin synnyttävät puolestaan kaupungin syke, työpaikat, palvelut ja ostosmahdollisuudet. Maaseutu ja kaupunki täydentävät toisiaan. Aineettomien ja aineellisten hyödykkeiden kuluttaminen sekä elämysten tuottaminen ovat molempien tehtäviä.

EHTIMISEN RAJALLISUUS

Kuinka mielenkiintoisia työryhmiä olisikaan ollut tarjolla. Harmi, ettei voinut kloonautua kaikkiin - piti valita yksi. Valitako elämys vai tuote? Ehkä ne jopa yhdistyivät tuottaen parhaimmillaan miellyttävän kokemuksen kuulla ja kuunnella.

Planetaarion ihmeitä. Lähiruokaa. Puheensorinaa. Hiljaisuus. Kuulumisten vaihtoa, kollegoiden ja ystävien tapaamista. Niin perinteistä, mutta niin odotettua. Ehkä näissä tapaamisissa, kuten maaseudullakin, perinteet sitovat uudet ja kokeneet toimijat yhteen, yhteisen asian ajajiksi. 20 vuotta rakennettu verkosto kutoutuu ja vahvistuu entisestään.

Mitä evääksi kotimatalle? Työryhmien yhteenveto: maaseudun arkea ja juhlaa – Makkaraa ja maalaishuveja -paneeli. Painavaa asiaa, hymyä, naurua, hyvää tuulta. Riskiriitaisista näkökulmista huolimatta suunta kuulostaa olevan sama: maaseudun kehittäminen sen asukkaiden ehdoilla. Pois lähtiessä paistaa aurinko.

Tunnelmakuvauksen kirjoittivat Mari Kattilakoski ja Arja Kilpeläinen